گزارش روز

در آستانه نوروز

اولین سالنامه موسیقی منتشر شد

● **شرق:** اولین سالنامه موسیقی ایران درحالی منتشر شد که تنها تا متولدین سال ۵۷ به عنوان چهره‌های موسیقی ایران در آن گنجانده شده‌اند. مراسم رونمایی از اولین سالنامه موسیقی ایران ۲۲ اسفند در خانه هنرمندان برگزار شد. در این مراسم حمیدرضا عاطفی، عضو هیات‌مدیره کانون پژوهشگران خانه موسیقی که طرح و پژوهش این سالنامه را برعهده داشته است، در پاسخ به این پرسش که چرا متولدین سال ۵۷ به این‌سو در این سالنامه جایی ندارند، گفت: «در حوزه موسیقی، جوان کسی است که حداقل ۳۰-۲۰ سال کار کرده باشد. ما این موضوع را هم بررسی کردیم که اگر مرزی در این زمینه قایل نشویم، شیرازه کار از بین می‌رود. اگر محدودیت تولدها را برنمی‌داشتیم، سالنامه بسیار شلوغ می‌شد.» او ادامه داد: «یک‌سری ممیزی به لحاظ کیفی و هنری لازم است. طبعا کسانی که متولد ۵۶ و ۵۷ باشند و اسمشان در کنار همایون خرم و... قرار بگیرد، نادر هستند. پس به این نتیجه رسیدیم که سال ۵۶ به قبل باشد.» او همچنین در پاسخ به اینکه چرا اسامی برخی از پیشکسوتان موسیقی مانند «حسین گل‌گلاب» در این سالنامه نیست، این‌طور توضیح داد: «شاید تعداد افرادی که نام آنها در این سالنامه نیست، کمتر از ۴۰ یا ۵۰ نفر باشد که اسمشان یا از قلم افتاده یا به دلایلی که نمی‌توان گفت، نامشان نیامده است.» عاطفی به روند شکل‌گیری این سالنامه که ۳۵هزارتومان قیمت دارد و به منابعی که برای این سالنامه استفاده کرده است، اشاره کرد: «من از اوایل دهه ۷۰ روزنامه‌نگار بودم. بیشتر فعالیتم بر موسیقی معطوف بوده و دارای آرشیو شخصی از عکس‌های هنرمندان هستم. البته در این راستا از آرشیو هنرمندان صاحب‌نام دیگری هم استفاده کردم.»

یاد یاران

محمد محمدیه (محمدی) صدابردار قدیمی سینما درگذشت

حسین تفنگدار

● نخستین‌بار چون زاویه‌نشینی خلوت‌گزیده یافتمش. گوشه‌ای نشسته و سر در کار خویش داشت. سلام کردم، با صدای گرم و گیرایش پاسخم گفت. کلامش دلنشین بود. واژه‌ها را با آهنگی خاص بیان می‌کرد. «صدا» را خوب می‌شناخت. اهمیت آوا را می‌دانست. سال‌ها به «صدا»ها جان بخشیده بود. عاشق بود، گوشه‌نشین بود، هنرمند بود.

باور نمی‌کنم، نه، نمی‌خواهم باور کنم که تن گرمش اینک در خاک سرد آرمیده است. ای خاک‌ای نشان پیدایش آدم و عصیان حوا، ای چون درون آدمی پیچیده در هزارلایه‌ای هزارتوی، که هزار رمز در خویش مستور و پنهان کرده‌ای، ای خاک سرد و خشک گورستان، پیکر «محمدی» را گرم در آغوش بگیر. هش‌دار، اینک میزبان مردی شده‌ای که مِهر در نگاهش بود و دل در سینه‌اش می‌تپید. بر من خرده مگیر، «محمدی» جان، بر من خرده مگیر، می‌دانم که طعم مرگ را هر زنده‌ای خواهد چشید. بر من خرده مگیر که نمی‌دانم اینک تو آسوده‌ای و آرام گرفته‌ای و این جهان و هیاهوی دیوانه‌اش را گذاشته و گذشته‌ای. بر من خرده مگیر که مرگ تو را باور نکرده‌ام. نه، تو نمرده‌ای، تو تنها گذاشته و گذشته‌ای، تو فقط به خلوتی دیگر رفته‌ای. مگر نه‌اینکه تمام این سال‌ها زاویه را بر مرکز پرگار بودن برتر دیدی. مگر نه‌اینکه گمنامی اندوهگین و شهرت شادت نمی‌کرد. تو فقط عاشق بودی، عاشق «صدا»ها. و مگر تاکنون شنیده‌ای که عاشقی مرده باشد؟ مگر یار غار و همنشین خلوت و تنهایی‌ات، «روبیک منصوری» مُرد که تو مرده باشی؟ بگذار شهرت‌پرستان و دیوانگان نان و نام، تو را ندیده باشند. بگذار سینه‌چاکان کذاب این پرده نقره‌ای جادویی تو را نشناخته باشند. بگذار همراهان دیروز و همج‌الرعاع امروز فراموشت کرده باشند. بگذار پستی دنیای دونشان بر استون جان بی‌مایه‌شان سایه انداخته باشد. چه باک، تو در بانگ مردانه «قیصر» و آواز دلنشین «سلطان قلب‌ها» زنده‌ای. تو فریاد «گدایان تهران» را به گوش مردم رسانده‌ای. تو ضرباهنگ تپش‌های قلب «رقاصه» را شنیده‌ای. نه، از من نخواه مرگ تو را باور کنم که تو «فرار از تله»این جهان را آموخته و به خلوتی دیگر رفته‌ای. «محمدی» عزیز، نام تو بر پیشانی کوشک هنر ایران چون زر ناب می‌درخشد. یقین داشته باش تا آن‌گاه که پرده سیم‌گون سحر، جادویش با «صدا» همراه باشد و چون اسطرلاب گره از رازهای عشق بگشاید، تو زنده خواهی بود.

خبر کوتاه

فراخوان ۱۰۰۰ داستانک

● **شرق:** فراخوانی از سوی نشر قطره منتشر شده که از داستان‌نویسان جوان دعوت کرده است، داستانک‌های خود را ارسال کنند تا از میان آنها ۱۰۰۰ داستانک انتخاب شود. این آثار نباید بیشتر از ۱۵۰ کلمه باشند و هر فرد می‌تواند تنها یک داستانک ارسال کند. افراد علاقه‌مند به شرکت در این فراخوان فرصت دارند تا اول مرداد سال ۹۲ داستانک‌های خود را همراه با مشخصاتی شامل نام، نام خانوادگی، تاریخ تولد، نشانی محل سکونت، تلفن ثابت و همراه و نشانی الکترونیکی خود به نشانی صندوق پستی ۵۱۶۵-۱۴۱۵۵ یا به پست الکترونیکی Nashr.ghatreh@yahoo.com ارسال کنند.

نیکی کریمی مقابل دوربین «لاله»

فیلم جنجالی کلید خورد

نمایی از فیلم لاله

گروه هنر: اسدالله نیک‌نژاد روز ۲۱ اسفند «پرچم مارشال» فیلم «لاله» را بالا بُرد تا به این ترتیب ساخت اثری سینمایی به زبان انگلیسی درباره لاله صدیق، قهرمان اتومبیلرانی ایران کلید بخورد. فیلمبرداری این پروژه سینمایی در حالی از هفته سوم اسفند ۹۱ در پردیس سینمایی ملت آغاز شد که از ابتدای مطرح شدن ایده آن، با حواشی زیادی روبه‌رو بود. عمده حواشی مربوط به حمایت مالی شش‌میلیاردتومانی اسفندیار رحیم‌مشایی از آن بود؛ نکته‌ای که نیک‌نژاد روز آغاز فیلمبرداری، آن را در نشستی خبری، تکذیب کرد. در آن نشست که پروانه پرتو، تهیه‌کننده و شفیع آقامحمدیان مجری طرح هم حضور داشتند، نیک‌نژاد درباره حمایت‌های مستقیم رییس‌جمهور از این پروژه سینمایی گفت: «پاسخی برای شایعات وجود ندارد اما به اعتقاد من آنچه اهمیت دارد تحقیق ژورنالیست‌ها درباره شایعاتی است که در حوزه کارشان مطرح می‌شود. در واقع اگر این وظیفه به درستی انجام نشود، در حرفه خود دچار لغزش شده‌اند. خیلی از بزرگان و اهالی فن سینما از آغاز این پروژه به ما کمک کردند اما باید متذکر شوم که اصل قضیه در تولید فیلم سینمایی «لاله» به گونه‌ای دیگر است.» به گفته کارگردان فیلم سینمایی «لاله»، آغاز تولید این فیلم به سال ۲۰۰۷ یعنی شش سال پیش برمی‌گردد و آن سال او برای فیلمبرداری برخی از پلان‌های خیابانی فیلم به ایران آمده ولی بعد متوجه شده است که برای گرفتن همین پلان‌های کوتاه خیابانی باید از وزارت ارشاد مجوز داشته باشد.

نیک‌نژاد در این‌باره می‌گوید: «وقتی به وزارت ارشاد مراجعه کردم از من کل فیلمنامه را خواستند و من هم کل فیلمنامه را برای دوستان در وزارت ارشاد وقت فرستادم. مسوولان این وزارتخانه از فیلمنامه اولیه فیلم سینمایی «لاله» خوش‌شان آمد و بعد مرا به فارابی معرفی کردند. اما در آن دوران با تغییر مدیریتی در وزارت ارشاد مواجه شدم اما خوشبختانه با مساعد شدن شرایط، روند تولید این فیلم هم پیش رفت.» به گزارش مهر نخستین سکانس از پروژه سینمایی «لاله» در پردیس سینما ملت با بازی نیکی کریمی، فیلمبرداری تورج منصوری و کارگردانی اسدالله نیک‌نژاد جلوی دوربین رفت. محوطه داخلی پردیس سینمای ملت در طبقه دوم با چشم‌انداز زیبا از تهران نخستین تصویر ذهنی خبرنگاران هنگام فیلمبرداری این فیلم بود.

شیشه‌های بزرگ این پردیس سینمایی که چشم‌انداز زیبایی از به اهتزاز درآمدن پرچم سه‌رنگ کشورمان را در اتوبان نیایش پیش‌رویمان قرار می‌داد و فضاسازی که ایرج رامین‌فر از این بخش از لوکیشن انجام داده بود، بیانگر یک دفتر کار تبلیغاتی در تهران است. دکور چوبی قهوه‌ای‌رنگ با اشیای تزیینی کوچکی که داخل تمام این قفسه‌ها جا گرفته بودند و یک میز بزرگ با صندلی‌های چرمی، دفتری مدرن در شمال تهران را تداعی می‌کرد. اسدالله نیک‌نژاد در فاصله دورتر از بازیگران پشت مانیتور خود ایستاده بود. تورج منصوری در فاصله‌ای نزدیک به این کارگردان، درست پشت دوربین خود ایستاده بود و منتظر فرمان حرکت. نیک‌نژاد با کمک دستیار خود زوایای صحنه را نظاره می‌کرد.

دختر جوانی که بیشتر شبیه منشی این دفتر تبلیغاتی بود با کاغذهایی در دست در کنار نیکی کریمی، بازیگر سینمای ایران ایستاده بود. در فاصله‌ای نه‌چندان دور دو جوان بلندقد با کت‌وشلوار توسی و کراوات سیاه‌رنگی که به گردن داشتند، در فاصله‌ای نه‌چندان دور پشت این دو نفر ایستاده بودند. شرایط برای فیلمبرداری این سکانس آماده بود، دستیار نیک‌نژاد سالن را دعوت به سکوت کرد. نیک‌نژاد پشت مانیتور خود ایستاد و به زبان انگلیسی گفت دوربین، صدا و حرکت.

نیکی کریمی با کفش‌هایی پاشنه‌بلند و پالتوی مشکی خزدار در کنار دختر جوان با حالتی کوبنده به طرف دوربین راه می‌رفت. دختر کنار دست این بازیگر سینمای ایران در حالی که پابه‌پای نیکی کریمی طول سالن را طی می‌کرد، اطلاعاتی را به زبان انگلیسی به این بازیگر سینمای ایران ارایه می‌کرد و نیکی کریمی در تمام طول مسیر بدون اینکه به صورت او نگاه کند، پاسخ این دختر جوان را به زبان انگلیسی داد. طراحی صحنه و لباس، فضا، نوع حرکت بازیگران و جایگاه دوربین و به‌ویژه هدایت بازیگران این فیلم سینمایی به زبان انگلیسی، حکایت از فضای جدید در فیلم «لاله» را می‌داد. فیلمبرداری این سکانس در چند برداشت مختلف انجام شد تا اینکه نیک‌نژاد با برداشت نهایی از این سکانس پروژه سینمایی خود را پس از حاشیه‌های فراوان کلید زده باشد. جدیدترین خبرها از این پروژه حاکی از این است که تا پایان هفته جاری، صحنه‌های لوکیشن «پردیس ملت» فیلمبرداری خواهد شد و پس از آن ادامه کار در لوکیشن یک هتل یا دانشگاه پیگیری خواهد شد. قرار است در این دو لوکیشن احتمالی میترا حجار و سارا امیری بازیگر نقش لاله جلوی دوربین بروند. با این اوصاف تا پایان اسفندماه گروه «لاله» پنج لوکیشن را عوض خواهند کرد. دیگر بازیگری که در روز اول فیلمبرداری جلوی دوربین رفت، سام قریبیان پسر فرامرز قریبیان بود که پس از مدت‌ها زندگی در خارج از کشور به ایران برگشته است. وی که فیلمنامه فیلم «گناهکاران» جدیدترین ساخته پدرش را هم نوشته است، امسال با این فیلم در جشنواره فیلم فجر حضور داشت. حال او با بازی در فیلم جنجالی و پرحاشیه «لاله» قرار است اسم خود را در فهرست بازیگران ایرانی نیز رقم بزند. سام قریبیان طرف قرارداد نیکی کریمی در سمت مدیر دفتر تبلیغاتی این فیلم سینمایی است که در این نقش جلوی دوربین رفت. پس از پایان این سکانس اسدالله نیک‌نژاد به همراه بازیگران خود عکس یادگاری گرفت. همان‌طور که گفته شد، پروژه سینمایی از ابتدای مطرح شدن ایده آن با انتقادهای زیادی روبه‌رو شد.

اولین انتقادها آنجا آغاز شد که کارگردانی این اثر را اسدالله نیک‌نژاد برعهده گرفت. منتقدان، سابقه کاری وی را مناسب ندانسته و معتقد بودند کارگردان‌های زیادی هستند که سال‌ها در ایران فعالیت کرده و کارنامه درخشانی هم دارند و بهتر است آنها سکان این پروژه را در دست بگیرند.

نیک‌نژاد البته در گفت‌وگو با «شرق» درباره نقدها می‌گوید: «من با ساخت پروژه سینمایی لاله در پی این هستم تا فرهنگ ایرانی را که متشکل از آرزو و امید است محقق کنم. خواستم فیلمی بسازم که به زبان بین‌المللی در سرتاسر جهان به نمایش درآید.» انتقادهای دیگر به هزینه سنگین ساخت پروژه بود. منتقدان سوال می‌کردند رقم‌های میلیاردی برای ساخت «لاله»، قرار است از کجا تامین شود؟ برخی اظهارنظرها مبنی بر این بوده که نیک‌نژاد بخشی از هزینه فیلم را از منابع خارجی تامین خواهد کرد. نمایندگان مجلس شورای اسلامی را باید مهم‌ترین و جدی‌ترین منتقدان «لاله» دانست که بارها مخالفت خود را با ساخت این فیلم با چنین شرایطی اعلام کردند و حتی این موضوع وزیر ارشاد و معاون سینمایی وی را هم درگیر کرد.

در تازه ترین واکنش نمایندگان مجلس ، روزگذشته زهره طبیب‌زاده نوری به وزیر ارشاد برای تخصیص بودجه به این فیلم تذکر داد. با این حال، شفیع آقامحمدیان مجری طرح درباره هزینه‌های مالی پروژه می‌گوید: «تمام کسانی که از ما انتقاد کردند قابل احترام هستند. ما انتقادات سازنده را به کار بستیم و اگر راهنمایی داشته باشند به کار خواهیم بست. این پروژه فرازونشیب‌های زیادی داشته است، برآورد اولیه ما بین سه تا ۳/۵میلیاردتومان بود که با تورم مالی وضعیت به هم ریخت و بخشی از این سرمایه قرار بود توسط سرمایه‌گذار فراهم شود و متاسفانه حاشیه‌سازی‌ها تاثیر منفی را در روند کار به وجود آورد.» در هر حال، پروژه سینمایی لاله با اینکه یکی از گرانقیمت‌ترین پروژه‌های سینمایی ایران است نوع پروداکشن و نحوه برخورد کارگردان با سوژه در نوع خود جالب و مهم است. لاله صدیق که از او به عنوان قهرمان اتومبیلرانی در ایران یاد می‌شود؛ در رشته اتومبیلرانی در میان زنان دارای مقام اول در خاورمیانه و نفر سوم در دنیاست. با این حال این بانوی قهرمان اتومبیلرانی کشور قبلا اعلام کرده بود از جزییات ساخت فیلمی درباره خود اطلاعی ندارد و نقشی نیز در این فیلم نخواهد داشت. درباره بازیگری که قرار است نقش لاله صدیق را بازی کند گزینه‌های زیادی مطرح شده است و برخی گزینه‌ها از حضور آنجلینا جولی و جسیکا آلبا در این فیلم خبر می‌دادند. حتی نام بهاره کیان‌افشار برای بازی در نقش لاله مطرح شد؛ اما آنطور که «مهر» خبر داده گویا قرار است سارا امیری در این نقش جلوی دوربین نیک‌نژاد برود.

چهره روز

ستاره بالیوود در کنار «اسپیلبرگ»

● **شرق:** در حالی که «آمیتاب‌باچان» با بازی در فیلم «گتسبی بزرگ» در مراسم افتتاحیه شصت‌وششمین جشنواره کن به صحنه می‌آید؛ روز سه‌شنبه در گفت‌وگویی طولانی با «استیون اسپیلبرگ» از سینما با او گفت. استیون اسپیلبرگ که این روزها برای آماده‌سازی تازه‌ترین فیلم خود در هند حضور دارد با فعالان بالیوود گفت‌وگو کرد. یکی از این افراد آمیتاب باچان بازیگر و تهیه‌کننده سرشناس بالیوود بود. استیون اسپیلبرگ به دعوت آنیل امبانی صاحب میلیاردر شرکت «ریلاینس اینترتینمنت» به بمبئی سفر کرد. این کمپانی قرار است فیلم مارتین لوترکینگ جونیور را که خبر تولید آن اولین‌بار سال ۲۰۰۹ اعلام شد، در دستور کار قرار بدهد. اسپیلبرگ به عنوان کارگردان این فیلم گفت: «اسمش را یک فیلم زندگینامه‌ای نمی‌گذارم، بیشتر داستانی درباره کینگ و جنبش اوست و اینکه چگونه حس تحسین او نسبت به مهاتما گاندی اصول اخلاقی‌اش را شکل داد.» اسپیلبرگ که رییس هیات داوران کن امسال است در یک جلسه پرسش و پاسخ به میزبانی ریلاینس با حضور آمیتاب‌باچان، بازیگر معروف بالیوود شرکت کرد. در این جلسه که ۶۱ نفر از چهره‌های قدرتمند صنعت فیلمسازی هند در آن حضور داشتند، باچان درباره زندگی و دوران کاری اسپیلبرگ با او گفت‌وگو کرد. آمیتاب‌باچان امسال در فیلم گتسبی بزرگ بازی کرده است. رمانی از اسکات فیتزجرالد که یک راوی به نقل ماجرا می‌پردازد و در این فیلم نیز توبی مک‌گوایر که در نقش نیک کاراوای بازی کرده، این روایت را برعهده دارد. این فیلم در دهه ۲۰ قرن بیستم می‌گذرد و ماجرای تراژیک- رمانتیک زندگی این مرد را روایت می‌کند. این فیلم برخلاف بسیاری از آثاری که با اقتباس از این رمان موفق ساخته شده، صدای راوی داستان را حفظ کرده است. نقش گتسبی را لئوناردو دی‌کاپریو و کری مولیگان نقش دیزی را ایفا می‌کند و نقش همسر او را جوئل ادرتون ایفا کرده است. کار نوشتن این فیلمنامه را لورمان و کریگ پیرس با اقتباس از این رمان که سال ۱۹۲۵ منتشر شد، انجام داده‌اند. باچان نقش شهردار را در این فیلم بازی می‌کند.

دیدار

دیدار با «هوشنگ کاووسی» در بخش مراقبت‌های ویژه بیمارستان «کیان»

در آرزوی سلامتی «دکتر»

فرانک آرتا: روزی که دکتر «هوشنگ کاووسی» را در بستر بیماری دیدم، ناخودآگاه یاد مصاحبه‌ای افتادم که چند سال پیش با او در یکی از روزنامه‌ها انجام داده بودم. مصاحبه سال ۱۳۸۲ انجام شد و جالب اینجاست که آن زمان، با وجود گذشت پنج‌دهه از فعالیت مطبوعاتی‌اش همچنان مواضع خاص خود را داشت. او یکی از آشتی‌ناپذیرترین منتقدان فیلم‌های موسوم به «فیلمفارسی»، واژه ابداعی خودش، در تاریخ ادبیات سینمایی ایران است؛ چه «فیلم‌فارسی» قبل از انقلاب و چه «فیلمفارسی» پس از انقلاب. حالا که او را در بخش مراقبت‌های ویژه بیمارستان «کیان» می‌بینم، درحالی که به آرامی روی تختی بستری است، نوشته‌هایش را در ذهن مرور می‌کنم و همچنان حس احترام من را برمی‌انگیزاند. در واقع نوشته‌ها و موضع‌گیری‌هایش او را به منتقد منحصربه‌فردی تبدیل کرده است. به عبارتی خدماتی که او به سینمای ایران کرد بر کسی پوشیده نیست، هرچند مخالفان جدی‌ای هم دارد. دکتر هوشنگ کاووسی، تحصیلات سینمایی خود را در مدرسه سینمایی «ایدک» به پایان رساند. در سال ۱۳۳۲ از فرانسه به ایران بازگشت و از بدو ورود علیه سینمای فارسی مبتذل موضع گرفت. او در طول دوران فعالیتش در زمان پیش از انقلاب جز در موارد نادر به فیلمسازی وطنی روی خوش نشان نداد. کاووسی در نوشته‌هایش تا آنجا که در زمینه دانش پایه‌ای سینما اطلاعات جامعی ارایه می‌کرد، توانست مخاطبان و نسل جدیدی را پرورش دهد. او سال گذشته در جشن منتقدان سینمای ایران مورد تکریم واقع شد و تاکنون مدال اونیسه (افسر) هنر و ادبیات کشور را دریافت کرده است. جهت اطلاع از وضعیت جسمانی استاد هوشنگ کاووسی به دلیل بستری شدن ایشان در بخش مراقبت‌های ویژه، با همسر ایشان، خانم «گیتی کاووسی» گفت‌وگوی کوتاهی انجام دادیم که در ادامه می‌آید.

شنیده‌ایم که متاسفانه آقای هوشنگ کاووسی مدتی است در بستر بیماری هستند...

بله. همین‌طور است. الان دربخش I.C.U بیمارستان کیان بستری شده‌اند.

بیماری شان چه بود؟

مدتی بود که دچار اختلال تنفسی و همین‌طور ذات الریه شدید شده بودند منتها به دفعات در بخش I.C.U بستری و بعد دوباره به بخش منتقل شدند. مسوولان و کادر پزشکان بیمارستان کیان واقعا همکاری و تلاش کردند که سلامتی آقای کاووسی را برگردانند. به‌طوری که حدودا هفته پیش دکتر به خانه بازگشتند. منتها دوسه روز بعد دوباره بیماری‌شان عود کرد و مجددا به بخش I.C.U بیمارستان منتقل شدند. الان هم به‌گونه‌ای هستند که نمی‌توانند صحبت کنند.

مسوولان وزارت ارشاد یا صداوسیما جهت بهبودی استاد همکاری کردند؟

سازمان سینمایی و همین‌طور آقای «احمد میرعلایی» از بنیاد سینمایی فارابی همکاری موثری داشتند و از نظر مالی هم کمک کردند. من از ایشان نهایت تشکر را دارم. چون دکتر حقوق و بیمه‌ای که داشتند کفاف هزینه‌های درمان ایشان را نمی‌کرد. بخشی از هزینه‌ها را هم خود متقبل شدم ولی تا الان صداوسیما همکاری نکرده است.

در هر صورت برای دکتر آرزوی سلامتی داریم و اینکه زودتر سلامتی‌شان را به دست بیاورند.

ممنونم از توجه و پیگیری شما. واقعا آرزوی من هم این است که دکتر سلامتی‌شان را دوباره به دست بیاورند و به منزل برگردند.

عکس: امیر جدیدی، شرق

LEON

Since 1960

نیاوران

نامی آشنا بیش از نیم قرن تجربه کیفیت برتر

خیابان دکتر باهنر (نیاوران)، بسمت
میدان قدس، پلاک ۴۰۶
تلفن: ۲۲۷۲۴۲۰۰ - ۲۲۷۲۴۴۰۰
www.leon1960.com

HIG+ / RAKHSHANI